

dragimi, a večkrat itak slabo rabljivimi fabriškimi izdelki. To je dal v uvaževanje posebno čebelarjem-začetnikom. Na novo izdelanem panju-dvojaku pokazal nam je, kako je panj znotraj urejen in razdeljen, kakšni so okvirčki in njih stik, kakšen in kje je prehod iz vališča v medišče, kakšne prednosti ima panj-dvojak sproti enojnemu panju itd. Opetovano je gospod sklicatelj tudi povdarjal, da je za naše kraje in naše razmere najprimernejši panj z dunajsko mero in je obžaloval, da se on sam in tudi g. Matjašič pred leti, ko sta začela čebelariti, nista poprijela dunajske mere, ki ima za naše kraje najboljšo prihodnost.

Ob 6. uri zvečer smo odšli iz prijaznega gozdnega zakotja, kjer domuje in čebelari g. Jurančič. A naše dnevno delo se ni bilo zvršeno, kajti šli smo potem še na dom čebelarja in gostilničarja g. Čučeka blizu Sv. Andraža. Tukaj smo si še tudi ogledali čebelne paviljončke in njihove stanivalke, a potem smo posedeli okoli miz in se pokrepčali s kapljico, kojo nam je g. Čuček točil za tako nizko ceno, da smo se tujci kar čudili. V svoji sredini smo imeli tudi odlične goste iz Ptujja, ki so s svojo navzočnostjo naš čebelarski tečaj posebno počastili. Posebno je g. dr. Brumen napil vsem navzočim čebelarjem in izražal željo, da bi se čebeloreja v naših krajih vedno bolj širila in razvijala. Tudi g. sklicatelj se je večkrat oglašil in s tem dokazal, da ni samo dober čebelar, ampak da ima tudi »dober jezik«, kakor se je povsem dobro izrazil neki slušatelj. V mraku smo potem dospeli zopet k Sv. Andražu ter se kmalu odpravili počivat. Prej sem že omenil, da je pijača pri Sv. Andražu jako poceni; isto velja o jedi in prenočevanju, kajti za 20 h si dobil v gostilni prav fino posteljo; večinoma pa so slušatelji itak brezplačno prenočili v privatnih hišah.

Drugi dan, t. j. 29. junija t. l. — na praznik sv. Petra in Pavla — smo čebelarji v jutro ob 6. uri najprej opravili svojo versko dolžnost s tem, da smo šli k sv. maši, kjer smo imeli priliko slišati prav fino izvežban cerkveni pevski zbor. Od 8. do 10. ure dopoldne je potem zopet bilo predavanje v šoli, a od 10. do 12. ure pa praktično razkazovanje na čebelnem stališču sklicateljevega brata, g. Jožefa Jurančiča. Popoldne od 2. do 3. ure je bila zopet znanstvena razprava v šoli. Ob 2. uri je g. sklicatelj sklenil čebelarski tečaj ter se vidno ginjen zahvalil vsem navzočim, da so se tako radi in v tolikem številu odzvali njegovemu klicu, ne da bi se zbal truda in stroškov, ki so jih imeli povodom daljnjega pota k Sv. Andražu. Potem je še napil nek navzoč učitelj ter se je gospodu sklicatelju zahvalil v imenu vseh slušateljev za njegovo požrtvovalnost in ves trud ter mu je zaklical trikratni »živijo«, čemur so se navzoči navdušeno odzvali.

Po sklepu tečaja se je vršilo takoj na istem prostoru v šoli zborovanje glede čebelarske organizacije na Spod. Štajerskem. Na predlog gosp. Jurančiča je bil predsednikom zborovanja izvoljen g. Zelenik, načelnik ptujskega okrajn. zastopa, a zapisničarjem gosp. Kurbus, nadučitelj in učitelj čebeloreje od Slivnice pri Celju. Ko sta gg. Kurbus in Jurančič svoje mnenje radi spodnještajerske čebelarske organizacije temeljito pojasnila in ustanovitev posebnega spodnještajerskega slovenskega čebelarskega društva, kar najtopleje priporočala, izrekli so se vsi navzoči glasno za ustanovitv navetovanega društva. Sklenilo se je, izvoliti osnovalni odbor, ki naj sestavi pravila za novo društvo in vse potrebno ukrene, da se društvo prej ko mogoče ustanovi. V osnovalni odbor so bili izvoljeni g. Zelenik, profesor in načelnik ptujskega okrajn. zastopa, gosp. Jurančič, učitelj čebeloreje pri Sv. Andražu, g. Kurbus, nadučitelj in učitelj čebeloreje v Slivnici pri Celju, g. Krajnc, nadučitelj pri Sv. Barbari pri Vurbergu in g. Strelec, nadučitelj pri Sv. Andražu. Zatem je predsednik gosp. Zelenik zborovanje zaključil s srčno željo, da bi novo

društvo, čegar temelj smo danes položili, dobro uspelo in štajerskim Slovincem doneslo prav obilo koristi!

Po zborovanju smo se zbrali še v gostilni g. Toša. Tukaj nam je zadnje urice skupnega bivanja osladil vrli šentandraževski ženski, moški in mešani pevski zbor, ki je s čebelno pesnijo počenši neutrudno pel in nam delal kratek čas. Vmes so se pa slišali navdušeni govori čebelarjev in nečebelarjev, tako da nam je čas le prehitro potekel. V mraku smo se oddaljili čebelarji poslovili od prijaznega griča pri Sv. Andražu s trdnim sklepom, da bo vsak na svojem domu skušal po svojih razmerah in močeh praktično izpeljati, kar se je o umni čebeloreji naučil pri Sv. Andražu!

Sklepam svoje poročilo s srčno željo, da bi se priredilo v bodoče še mnogokrat sličen čebelarski tečaj in predavanja na različnih krajih, da bi tako umna čebeloreja med nami vedno bolj prospevala in postala res vir blagostanja in sreče prav mnogih štajerskih Slovincem!

J. Rajšp.

Dramlje. Ze dolgo nisi, dragi »Slov. Gosp.«, ničesar povedal o nas Drameljčanih; svet je gotovo že prepričan, da spavamo sladko spanje pravičnega. Pa temu ni tako. Pred par meseci smo blagoslovili temeljni kamen novi šoli štirirazrednici, in 1. nov. se že začne pouk v novem poslopju, ki bo stalo okroglih 30 000 K. Dne 23. junija je bila pri nas kanonična vizitacija in ob tej priložnosti so preč. g. dekan Fr. Jug blagoslovili novo zastavo naših Marijinih družb. Zastava je krasno delo č. šolskih sester v Mariboru in stane 260 K. Da bi se pač vse naše Marijine družbe ozirale na domače zavode, kadar si kupujejo zastave. A žal, dostikrat se pošilja slovenski denar tujcem za mnogo slabše in razmeroma drago blago. Tudi tukaj velja geslo: Svoji k svojim!

Kakor lani obhajali smo tudi letos na Kalobju slovesni shod naših Marijinih družb, in sicer 9. julija, na obletnico smrti pokojne družbenice Lize Kotnik.

Kljub ne ravno prijaznemu vremenu je bila vdeležba še mnogo večja kakor lani. Bilo nas je okoli 350, med temi nad 250 udov naše Marijine družbe.

Znana in prijazna resnica je, da se ravno naše slovenske Marijine pesmi odlikujejo po svoji lepoti; a vsa njih krasota in milina se še posebno pokaže, kadar stoteroglasen zbor za Marijino slavo vnete mladine skupno proslavlja nebeško Mater. Pri tej priliki mi je še posebno omeniti, da je prišlo na Kalobje tudi precejšnje število družbenikov iz sosednje župnije Dobje pri Planini, kjer imajo že tudi lepo Marijino družbo.

Videlo se je, da se tudi tam goji prelepo petje Marijino. S težkim, a vendar prav zadovoljnim srcem smo se ločili od Marije Kalobske. Sicer nas je cel pot pral dež, a nič zato! Nekoliko pokore mora biti; bo pa prihodnje leto boljše, ko se zopet gremo priporočat na prijazni kalobški hrib varstvu nebeške Kraljice.

Bolezen sv. očeta.

Poročila, ki prihajajo iz Rima o bolezni sv. očeta, so različna. Sedaj odleže nekoliko sv. očetu, potem je pa zopet slabše. Zdravniki pravijo, da se pač bolezen na pljučih in na rebrih dovolj ugodno razvija, da pa se vsled visoke starosti bolnika vendar ne more reči, kako bo stvar iztekla. Velika nevarnost tiči v tem, da je srce oslabilo, da njegovo delovanje ni krepko dovolj. Tudi ledvice ne delujejo dobro. V naslednjem priobčujemo zopet najvažnejša poročila, ki prihajajo iz Rima.

Rim, 8. julija. Oseboje v Vatikanu je dobilo nalog pripraviti dve kapeli. V kapeli Najsvetejšega bo sv. oče, ako umrje, ležal v velikem ornatu na mrtvaškem odru in sicer z nogami izven železne ograje, da bo moglo ljudstvo poljubovati znamenje na papeževih

čevljih. V drugi kapeli bo začasno pokopan, dokler se ne izvede njegova testamentarna določila.

Rim, 8. julija, popoldne. Sv. oče čisto ponavlja: »Moj oče, moj oče!« Semtertje zašepeče, da več trpi, nego včeraj. Sv. oče je dejal: »Jutri bom umrl.« Včasih se mu pokaže na ustnicah krvava slina.

Rim, 9. julija, zjutraj. Zdravje se je sv. očetu čudovito obrnilo na bolje. Preživel je mirno noč. Pljuča so prostesja nezdravih tekočin. Bolezen se vedno ugodneje razvija. Nastopa znatno olajšanje.

Rim, 9. julija. Ko je zjutraj ob 8. uri dr. Mazzoni vstopil v sobo k sv. očetu, vprašal ga je: »Kako se počuti Vaša Svetost?« — Sv. oče: »Nekoliko slabše.« — »Ker ste premalo spali.« — »Ne, ne«, odvrnil je sv. oče, »okrepčal sem se toliko, da bo danes zame dan dela.« — »Kaj?« začudil se je zdravnik, »Vaša Svetost hoče delati?« — »I seveda«, odvrnil je odločno papež. »Rešiti imam mnogo stvari. Vendar zdi se mi res, da mi moči nedostaja«, je končno udano pristavil sv. oče, a nato je dostavil: »Nekaj pa moram delati!« Mazzoni je svetoval sv. očetu, naj bo miren.

Rim, 9. julija. Profesor Mazzoni je dejal sv. očetu: »Kakor cvetka vode, tako potrebuje Vaša Svetost hrane.« »Da«, odgovoril je sv. oče, »a cvetlici se priliva k večjemu dvakrat na dan, Vi me pa silite vsak trenotek, naj jem.« Sv. oče je prosil Lapponija, naj gre domov počivat, Lapponi pa je ostal v Vatikanu.

Rim, 9. julija. Vsi vladarji, ki imajo svoja zastopstva v Vatikanu, so naročili svojim zastopnikom, naj jim večkrat na dan pošiljajo poročila o papeževem stanju.

Rim, 9. julija o polunoci. Položaj sv. očeta se je naenkrat nepričakovano silno poslabšal. Dopoldne in popoldne so imeli v Vatikanu še najboljše nade. Popoldne se je dal sv. oče od svojega sluga obriti. Dopoldne je bil v svoji sobi pri sv. maši, katero je daroval msgn. Marzolini. Sv. oče je bil jako pogumen in novo upanje je navdajalo tudi vso njegovo okolico. Splošno se je povdarjalo, da se sv. očetu obrača položaj vedno na bolje. Toda veselje se je kmalu spremenilo v žalost. Ob 3. uri popoldne je bil sv. oče še zelo dobre volje. Pozneje je zavžil neko krepčilo, nakar ga je napadel silen kašelj. Izgubil je zavest. Nekateri pravijo, da so videli, kako je pljunil tudi kri. Telefonično sta bila poklicana v Vatikan zdravnik Mazzoni in vseučiliški profesor Rasoni. Rasoni je podal izjavo, ki je uničila vse upanje optimistov. Moči sv. očeta hitro ginevajo, eksudat narašča, udarci srca so slabi, delovanje ledvic neznančno. Nobenega upanja skoro ni več.

Rim, 9. julija. Zdravnik Lapponi je neprenehoma ob postelji sv. očeta. Razven Lapponija imajo neomejen pristop samo sluga Centa in tajna svetnika msgr. Mazolini in Angeli. Vsi drugi obiskovalci smejo samo do prestolne dvorane, kjer posluje višji komornik z ostalimi komorniki, ki puste semtertje samo kakega kardinala k bolnemu papežu.

Rim, 10. julija. Svetemu očetu je zopet bolje. Danes zjutraj je Mazzoni napravil zopet operativni vbodljaj v bolnikova prsa. Operacija se je popolnoma posrečila. Nato je nastopilo sv. očetu znatno zboljšanje.

Rim, 11. julija. Zdravniško poročilo, izdano danes zjutraj: Sv. oče je spal z malo presledki od sinoči zvečer. V stanju njegovih moči ni nobene premembe. Delovanje ledvic še vedno pomanjkljivo. Splošno stanje se je nekoliko zboljšalo.

Rim, 11. julija. Položaj sv. očeta je nespremenjeno resen. Ob osmi uri zjutraj je bila bolezen nespremenjena. Sv. oče dobi vsak dan na tisoče brzojavk, kar ga očividno jako radosti. Na kardinala, ki so ga videli po dolgem času, je napravil sv. oče vsled izmučenja bolesten vtis.

Rim, 12. julija. Dejstvo, da se po drugi operaciji položaj sv. očeta ni poslabšal, je

ugodno znamenje. Ko je prof. Rossoni preiskal oprsje sv. očeta, je dejal sv. oče: »Tu me nekaj tišči«. Rossoni je dejal smehljaje: »Vaša svetost bi bila tudi dober zdravnik«. Delovanje ledvic je boljše. Tekom dneva je sv. oče zahteval večkrat pijače. Sv. oče dobro prenese zdravila. Napram nekemu kardinalu je sv. oče dejal: »Bil sem v veliki nevarnosti. Čutim, da je nevarnost minila, vendar sem na vse pripravljen«.

Rim, 12. julija. Uslužbenici v Vatikanu so do skrajnosti izmučeni. Posebno utrjeni so časnikarji in poročevalci tujih listov, ki dan in noč stoje pred vaticanom ter si ne upajo zapustiti svojih prostorov, da bi prvih vesti o smrti ne zamudili. Ti časnikarji kar stoje dremljejo, že več dni niso bili v postelji. Časnikarja Barzini in Grimm, ki sta bila dan in noč v službi, so težko obolela prepeljali na dom. Poročevalca nekega londonskega lista je napadla nevarna mrzlica ter so ga morali prepeljati v bolnico. Isto se je zgodilo poročevalcu nekega milanskega lista. Nekega rimskega lokalnega reporterja, ki je pet dni in pet noči stal pred Vatikanom, je v soboto zadela kap.

Rim, 13. julija. Danes sv. očeta nekoliko kuha vročina. Zdravniki pravijo, da je to pri njegovi starosti jako dobro znamenje.

Rim, 14. julija. Ob 11. uri 44 minut dopol. Dr. Lapponi je izjavil nekemu poročevalcu, da je položaj sv. očeta silno resen, vendar neposredne nevarnosti še ni. Delovanje srca je še precej zadovoljivo, zato je mogoče, da sv. oče še dva ali tri dni živi. V možgane sv. očeta stopa kri, zato časih nejasno govori.

Rim, 15. jul. Ob 11. uri 45 min. dopol. Položaj nespremenjen. Uradno razglajajo, da je sv. oče sedaj pri polni zavesti. Ne trpi veliko, a toži, da nima spanja, kar je njegova glavna težava. Da bi spal, so mu dali piti neko uspavalno sredstvo. Neposredne nevarnosti katastrofe še ni. Moči sv. očeta pešajo dalje, življenje sv. očeta bo počasi ugasnilo.

Rim, 15. jul. Ko se je včeraj po mestu raznesla vest, da je sv. očetu zopet slabeje, je na stotine ljudi hitelo na Damasov dvor. Mnogo oseb se je vpisalo v razpoloženo polo. Sv. oče je del popoldneva preživel včeraj v naslonjaču. Kardinalom, ki so bili pri sv. očetu, se je sv. oče zahvalil za njihove molitve in dejal, da je na smrt pripravljen. Ko so kardinali potem na zdravnikovo željo odšli iz sobe, izrazili so svoje začudenje, da so sv. očeta dobili v naslonjaču.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Ljudski shodi. V nedeljo dne 19. jul. priredi »Slovensko društvo« političen shod v Rušah v prostorih g. Muleja. Začetek ob 3. uri popoldne. Govorila bosta: Dežel. odbornik g. Fr. Robič o splošnem politič. položaju, gosp. dr. Fr. Rosina o ljudskem šolstvu na Spod. Štajerskem. — Prihodnjo nedeljo, dne 26. t. m. priredi isto društvo političen shod v Hočah pri Mariboru.

Mariborske novice. Šole so zaprte in mesto postaja vidoma od dne do dne bolj prazno. Dijaki odhajajo, bogatejši meščani pa se odpravljajo v letovišča. — Obesil se je 72 let stari uslužbenec juž. želez. Reichl. — Želariči Mariji Ribič iz Stare vasi pri Mariboru je nekdo zadnjo nedeljo ukradel iz žepa 100 K, ko je kupovala na trgu. Tatu ne morejo dobiti. — Dne 11. t. m. je bilo 6 mladih ljudi, izmed katerih še nobeden ni dosegel več nego 17 let, zaradi kraje obsojenih na več mesecev ječe.

Prepovedane trobojnice na slovenskih tleh. Piše se nam: Gospod urednik, nekaj neverjetnega se je dogodilo v nedeljo

v Št. Ilju v Sl. gor. Tamošnji župan, ki so nemškega (!) mišljenja, so prepovedali razobesiti narodne zastave raz hišo, koder je bila napovedana veselica »Braln. in pev. društva Maribor«. To zvedevši je brzih nog vložil tukajšnji advokat, g. dr. R. Pipuš, priziv na okraj. glavarstvo, ki je telegrafičnim potom obvestilo g. župana v Št. Ilju, da tega on ne sme prepovedati! Pa so dobili dolgi nos gospod župan. Trobojnic je viselo vse polno malih in velikih, kamor si le pogledal. Čudno res, da Nemce tako srbe naše trobojnice, ki sestoje iz čistih, nežnih barv, mejtem ko se mi za Nemce niti ne zmenimo, če nataknejo na kol kake nemške cunje ali pa umazane spodnje hlače Bismarkove!

Davčni uradniki. Prestavljeni so davčni praktikant Vincencij Lauko iz Feldbaha v Marenberg, davčni oficial Franc Kunej iz Brežic v Celje, Janez Škoflek iz Maribora v Brežice, Anton Zwaifler iz Št. Lenarta v Maribor, davčni adjunkt Franc Czak iz Celja v Št. Lenart. Predeljen je davčni oficial M. Sormann glavarstvu v Slovenjgradu, davčni adjunkt Franc Ribitsch glavarstvu v Celju. Prestavljeni so užitinski respicient Oswald Drevenšek iz Konjic v Ptuj, Ludvig Perneg iz Ptuja v Šmarje, nadpaznik Anton Strucl iz Šmarja v Konjice, paznik Janez Jurko iz Št. Petra v Kozje.

Iz šole. V pokoj je stopil nadučit. gosp. Ivan Kosi v Št. Lenartu pri Ormožu.

V studenec je padel v noči od 13. na 14. t. m. viničar Kvar iz Votomarc pri Sv. Urbanu pri Ptuj. Drugi dan so ga privlekli mrtvega iz studenca. Zapusti vdovo in štiri nepreskrbljene otroke.

Ogenj. Dne 14. t. m. po noči je zgorelo hišno in gospodar. poslopje Ermanovo v Trnovcih. Škoda je velika.

Celjski župan. Cesar je potrdil dne 6. t. m. izvolitev Jul. Rakuša županom celjskim.

Med Poličanami in Ponikvo je dne 7. julija povozil vlak železniškega delavca v lipoglavskem predoru Alojzija Regorška. Bil je takoj mrtev.

Zblaznel je 28 letni delavec Jožef Justinek v Gladomesi pri Slov. Bistrici. Obnašal se je nasilno ter grozil sosedom, da bo jim zažgal hiše.

Slov. Bistrica. Bila je volitev 10. t. m. za načelnika, podnačelnika in odbor za okr. zastop. Kakor se je pričakovalo, tako se je tudi zgodilo. Načelnik je zopet Štiger. Zvijal se je na vse strani, a vendar mora biti slast, sedeti na prestolu okraja, kateremu se je bil poprej z vso resnobo odpovedal, toda danes ga z veseljem zopet zasedel. Vse kar se je poprej storilo, bil je prazen manever, zaslepljenec pesek v oči. Njegov namestnik je Petzold lekarnar, kateri dobro razume latinsko kuhinjo ter je odločen nemški nacionalec; in to je tej nemški gospodi dovolj, da ga je volila podnačelnikom. V odbor so voljeni razun g. Hojnika, sami »pristni« Nemci? — Kakor hitro bodeta potrjena načelnik in podnačelnik, bo pričel poslovati novi zastop. Nam slovenskim kmetom ni veliko pričakovati od njega. Kakor je posloval prejšnji, tako bode gotovo tudi ta, ker je istega duha. Ali vendar nekaj imamo, kar dosedaj nismo imeli, in to je v odboru naš kmetski zastopnik g. Hojnik. Sicer je bil tudi poprej kmetski zastopnik Auer, a kakor vsem znano, bil ni naš, ampak združil se je z nasprotniki. Naloga bo torej tega zastopnika, se vestno vsake odborove seje vdeležiti, kar smo prepričani, da bo ta gospod rad storil, in nas obvestiti o vsakem sklepu, kateri se stori. Te volitve se je vdeležilo 26 zastopnikov. Slovenci nismo glasovali, oddali so se prazni listi. Samo volitve v odbor iz kmetske skupine smo se vdeležili in volili gosp. Hojnika, katerega so slučajno tudi nasprotniki volili ter je bil na ta način enoglasno izvoljen. Jako značilno je to, da se Auer ni volitve udeležil. Mogoče da postane spokornik in se povrne k svojim. A naj ne odlaga tega sto-

riti, sicer obsedi med dvema stoloma. Gospodje zastopniki naj k vsaki seji redno pridejo, da nam bo mogoče složno postopati. — Volitve v okrajni zastop imajo tudi posledice. G. Mlakar, veleposestnik v Hošnici je pisal kot prijatelj pismo g. Frangežu, trgovcu v Mariboru, naj se volitve ne udeleži, sicer mu bodo Slovenci izostali iz prodajalne. On pa je pismo oddal državnemu pravništvu, katero sedaj preiskuje po § 99 kaz. zak. o storjeni krivdi g. Mlakarja nasproti Frangežu.

Sv. Lenart v Slov. goricah. Lep napredek smemo zabeležiti za lenarški okraj, ko se bo 19. jul. ustanovila mlekarica. V to svrhu pride potovalni učitelj g. M. Jelovšek predavati o mlekarstvu. Predavanje se vrši ob tretji uri popoldne 19. t. m. v prostorih Poličeve gostilne. — Ker je predavanje jako važno za živinorejce in oddajalce mleka, pričakuje mlekarški odbor največje udeležbe. — Bralno društvo preskrbi slušateljem gosp. Jelovškega malo zabavo s petjem in tamburanjem.

Velika Nedelja. Dne 6. julija se je poročil veleposestnik g. Ivan Ribič z Ivanko Marinič oba v Trgovišču doma.

Iz Škal pri Velenju. Vkljub slabemu vremenu smo videli v tukajšnji okolici lepo število kresov. Najlepsi je bil pri cerkvi. — Škalski slovenski mladeniči in moške so nam priredili lep pogled na Škale. Na griču, kjer stoji cerkev, je gorel velik kres in pričal daleč na okrog, da zavedni Škalčani bede in časte naša apostola sv. Cirila in Metoda. Pokanje topičev se je razlegalo po celi šaleški dolini in rakete so švigale visoko v zrak ter svedočile o narodni zavesti tukaj. prebivalstva. Iz zvonika farne cerkve je svirala godba domačih fantov, katero je občinstvo pozdravilo z veselimi »živijo«-klici in s petjem narodnih pesmi. Občinstvo je bilo očarano; vse je hitelo gledat in poslušat. Tudi po šaleški dolini je bilo videti lepo število kresov. Ziveli Slovenci!

Iz Sevnice. Občin. svetovalec g. Ivan Kranjc je bil po dr. Gregoriču tožen zaradi razžaljenja časti ter v Sevnici obsojen na 20 K globe. Pri prizivni obravnavi v Celju pa je bil te kazni popolnoma oproščen.

V Zrečah se je prigodel obžalovanja vreden dogodek. Neki Nemec je namreč v gostilni napadel častit. nadučitelja g. Tribnika, dajal mu je z obema rokama zausnice, imenoval ga »windišes šwein«, t. j. »slovenska svinja« in ga vrgel na cesto, da se je pri padcu čez prag ranil. Prenaglemu gospodu so v Konjicah za plačilo prisodili: 100 kron plateža ali 10 dni zapora, 24 K za bolečine in zdravnika ter tudi vse sodne troške.

Velika nesreča. Dne 10. t. m. se je prigodila pri Sv. Marku nad Hrastnikom velika nesreča. Katarina Štravs, 29 letna hči premožnega posestnika, si je šla k čeburu, napolnjenemu z lugom, umivat roke. Izgubila je ravnotežje ter padla na glavo v čeber. Ko so jo prišli ljudje iskat, je bila že mrtva.

Iz Braslovč. Slavnost sv. Cirila in Metoda se je tudi pri nas kaj slovesno opravila. Po gričih in dolinah je gorelo veliko kresov in gromovito pokanje topičev se je glasilo. Vse to je dokaz, da tukaj prebiva verni in zvesti slovenski rod. Posebno se je slavnost vršila v vasi Polče. Na predvečer slovanskih bratov se je čulo gromovito pokanje in zjutraj se je pokazal mogočni mlaj z narodno trobojnico. Čast vsem, ki so k tej posnemanja vredni slavnosti pripomogli.

V Ljutomeru so verni sinovi slovenskega naroda dostojno slavili spomin slovanskih blagovestnikov, sv. Cirila in Metoda. Na predvečer so gorele baklje okrog veličastne slovanske Franc-Jožefove šole ter celemu Murskemu polju naznanjale, da so Ljutomeržani sv. bratoma hvaležni, da sta s tolikim trudom prižgala Slovanom luč sv. vere in prave omike. Z godbo so se vrstile lepe slovanske pesmi, medtem, ko je gromeči strel pretresal tihi nočni zrak. Na praznik sv.